

5.2 LES MALALTIES INFANTILS MÉS IMPORTANTS QUE ES PODEN EVITAR AMB LES VACUNES

Poliomielitis

El virus de la poliomielitis causa greus problemes musculars que poden arribar a la paràlisi muscular (els músculs deixen de funcionar). Molts dels que patien poliomielitis acabaven en cadira de rodes, i fins i tot morien.

Avui, els alts nivells de vacunació eviten que els pocs casos que hi ha d'aquesta malaltia s'escampin.

Diftèria

Malaltia que es caracteritza per la formació de plaques al coll que donen problemes per empassar i respirar. Causa sovint problemes de cor i de nervis.

Mor un 10% dels afectats, i un 20% si es tracta de nens o de gent gran. En algunes parts del món com l'Europa de l'Est, encara hi ha casos per vacunacions incorrectes.

Tos Ferina

Malaltia que afecta l'aparell respiratori i es caracteritza per donar molta tos, tanta, que pot dificultar menjar, beure o fins i tot respirar.

Els vòmits freqüents provoquen pèrdua de pes. En el cas dels nens, també pot causar pneumònia i alteracions en el cervell. Si aturéssim les vacunacions, la incidència d'aquesta malaltia s'apujaria moltíssim.

Tètanus

Malaltia produïda per un bacteri que penetra al cos per les ferides i ataca el sistema nerviós. Dóna febre molt alta i dolors molt forts als músculs.

Sovint és una malaltia greu. L'índex de mortalitat del tètanus pot arribar a ser de més del 50%. Convé estar vacunat perquè el bacteri causant del tètanus s'escampa fàcilment per terra i per la pols.

Xarampió

És una malaltia molt contagiosa. Els símptomes són tos, febre, llagrimaig, esternuts i petites taques de color vermell escampades per tot el cos.

Entre els anys 50 i 60, gairebé tothom havia tingut xarampió. Més del 20% dels malalts eren hospitalitzats, i un 7% tenia complicacions com pneumònies, diarrea o infeccions a l'oïda. Menys sovint, hi havia casos d'encefalitis i morts.

Com que és molt contagiosa, si es deixés de vacunar s'escamparia molt fàcilment.

Meningitis Malaltia que provoca una inflamació greu de les meninges, que són les membranes que envolten el cervell i els nervis. La meningitis afectava un gran nombre de nens i podia deixar seqüeles importants com encefalitis, paràlisi i alteracions neuronals. Fins fa poc no es disposava d'una vacuna prou eficaç. Actualment, però, hi ha una vacuna que dóna molta protecció, i per això ha estat inclosa en el calendari de vacunacions.

Rubèola El virus de la rubèola provoca una erupció que fa aparèixer petites taques vermelles a la pell i al paladar. Si una mare embarassada pateix la rubèola durant el primer trimestre de l'embaràs, el nadó pot desenvolupar la síndrome de la rubèola congènita, amb alteracions al cor, cataractes, retard mental i sordesa. Gràcies però a un alt nivell de vacunació, gairebé no hi ha casos de síndrome de rubèola congènita.

Parotiditis (galteres) Malaltia en què s'inflama la paròtide, la glàndula salival més gran del cos, situada a prop de la mandíbula. Abans de la vacunació, aquesta malaltia provocava moltes sordeses en nens. No solia ser greu, però en alguns casos podia provocar problemes nerviosos i del cervell, que podien produir paràlisi. També augmentava la possibilitat d'avortaments espontanis durant el primer trimestre de l'embaràs. Com que és una malaltia molt contagiosa, si deixéssim de vacunar, s'escamparia molt fàcilment entre els no vacunats.

Hepatitis És una malaltia produïda per un virus que afecta exclusivament el fetge. La majoria de les persones infectades pel virus de l'hepatitis B evolucionen cap a la curació, però aproximadament un 10% no es curen i poden fer-se crònics (és a dir, que sempre tindran el virus dins el seu organisme) i una part d'aquests poden patir malalties molt greus del fetge. La transmissió d'aquesta malaltia es produeix principalment per via sanguínia, és a dir, quan la sang d'una persona portadora del virus contacta amb la sang d'una persona sana. Aquestes circumstàncies es donen d'una forma més freqüent en les situacions següents:

- Les transfusions sanguínies (si una persona sana rep sang d'un donant infectat). Actualment això no és possible ja que s'analitzen totes les donacions.
- Les punxades accidentals, amb xeringues que han estat utilitzades per persones infectades.
- Les relacions sexuals amb persones portadores. La transmissió del virus per aquesta via és mitjançant les secrecions genitals.
- Les ferides, esgarrapades i d'altres lesions a la pell (quan la sang d'aquestes entra en contacte amb la sang d'una persona portadora del virus).
- El fet de compartir objectes d'higiene personal, com ara raspalls de dents, maquinetes d'afaitar, tallaungles, etc., amb una persona portadora del virus.

Grip Una altra vacuna que també s'aplica de manera habitual a persones grans o que tenen problemes respiratoris és la vacuna de la grip.

Altres D'altres vacunes estan indicades quan s'ha de viatjar a països on hi ha malalties endèmiques que no es donen a Europa.